

Sygn. akt I ACz 863/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **B. B.**

przeciwko: **(...)Spółce jawnej w O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 25 marca 2013 r., sygn. akt VI GC 74/13

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w pkt 2 oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zapłatę kwoty 358.686,70 zł przez zajęcie wierzytelności przysługującej pozwanej wobec powódki i zawieszenie egzekucji prowadzonej przez pozwaną przeciwko powódce. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy uznał, że wskazany przez powódkę sposób zabezpieczenia nie służy zabezpieczeniu roszczeń pieniężnych, nadto wniosek powódki nie zasługiwał na uwzględnienie także wskutek niewykazania przez nią interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W zażaleniu powódka, zaskarżając postanowienie z dnia 25 marca 2013 r. w pkt 2, wniosła o jego zmianę i udzielenie zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie wierzytelności przysługujących pozwanej przeciwko niej stwierdzonych prawomocnymi wyrokami i zawieszenie postępowań egzekucyjnych, toczących się w oparciu o te tytuły. W uzasadnieniu powódka wywodziła, że treść art. 747 pkt 1 k.p.c. nie zabrania zajęcia wierzytelności jaka przysługuje pozwanemu przeciwko powodowi. Ponadto zdaniem powódki nie jest trafna ocena Sądu I instancji, jakoby nie wykazała interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Powódka wywodzi, iż interes prawny winien być oceniany z punktu widzenia nie tylko wykonania orzeczenia w danej sprawie, ale obejmuje swoim zakresem także zapobieżenie wyrządzenia szkody uprawnionemu, a takie wynikną dla powódki w razie dalszego prowadzenia postępowań egzekucyjnych.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie powódki jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Przystępując do oceny podnoszonych w zażaleniu zarzutów wskazać należy, że przesłanki udzielenia zabezpieczenia określone w art. 730¹ k.p.c. to uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Obie te przesłanki muszą zaistnieć jednocześnie. Nadto ocena wniosku o udzielenie zabezpieczenia musi również uwzględniać ograniczenia wynikające treści art. 747 k.p.c. co do sposobu zabezpieczenia. Pomimo bowiem uprawdopodobnienia przesłanek zabezpieczenia wskazanych w art. 730¹ k.p.c., Sąd meriti, będąc związany treścią wniosku także w zakresie sposobu zabezpieczenia, w razie stwierdzenia, iż sposób ten jest niedopuszczalny, zobligowany jest do oddalenia takiego wniosku. Tymczasem powódka wystąpiła przeciwko pozwanym z roszczeniem o zapłatę, zaś art. 747 k.p.c. zawiera zamknięty katalog konserwacyjnych sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. Wśród tych sposobów istotnie ustawodawca wymienia zajęcie wierzytelności, czego domaga się powódka we wniosku. Tym niemniej uszło uwadze skarżącej, że formułując wniosek o udzielenie zabezpieczenia powódka nie tylko domaga się zajęcia wskazywanych przez nią wierzytelności wynikających z prawomocnych wyroków wskazanych we wniosku, ale także zawieszenie toczących się postępowań egzekucyjnych z wniosku pozwanej w oparciu o te tytuły wykonawcze. O ile więc zgodnie z art. 747 pkt 1 k.p.c. samo zajęcie wierzytelności pozwanej względem powódki jest dopuszczalne i jakkolwiek polemika z tym poglądem jest zbędna, to jednak żądanie wniosku jak i zażalenia zmierzało przede wszystkim do zawieszenia toczących się postępowań egzekucyjnych. Tymczasem taki sposób zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w myśl art. 747 k.p.c. nie jest dopuszczalny. Już zatem z tej przyczyny podzielić należało ocenę Sądu I instancji, co do oddalenia wniosku powódki o udzielenie zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Apelacyjnego trafnie Sąd I instancji odmówił powódce udzielenia zabezpieczenia także z uwagi na brak uprawdopodobnienia interesu prawnego. Interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Mając na uwadze zarzuty powódki co do oceny interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia podkreślić należy, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia najogólniej określa się jako obiektywną, w świetle obowiązujących przepisów, czyli wywołaną rzeczywistą koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzebę uzyskania orzeczenia sądowego o odpowiedniej treści. Tak rozumiany interes prawny jest kojarzony z celem postępowania, zaś celem postępowania zabezpieczającego jest niewątpliwie umożliwienie wykonania konkretnego orzeczenia, jakie zapadnie w sprawie, w której strona wnosi o zabezpieczenie.

W rozpoznawanej sprawie, skoro powódka domaga się od pozwanych zapłaty kwoty 358.686,70 zł, interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia zachodzić mógłby wówczas, gdyby powódka uprawdopodobniła, że z uwagi na stan majątkowy pozwanej zagrożone będzie wyegzekwowanie od pozwanej dochodzonego roszczenia. Tylko wówczas można bowiem byłoby mówić o zagrożeniu dla wykonania przysługującego orzeczenia. Tymczasem powódka zarówno we wniosku, jak i we wniesionym zażaleniu nawet nie usiłuje wskazywać takich okoliczności. Powódka natomiast wywodzi, że niezwłoczne przeprowadzenie przez pozwaną egzekucji z jej majątku doprowadzi ją do trudnej sytuacji majątkowej i życiowej, pozbawi ją dachu nad głową. Jednakże, jak już wyżej wskazano okoliczności związane z sytuacją majątkową samej powódki są prawnie irrelevantne przy ocenie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia i pozostają poza zakresem oceny Sądów meriti. Z tych przyczyny argumentacja zażalenia nie mogła prowadzić do zmiany zaskarżonego postanowienia.

Poza zakresem zaskarżenia wskazać należy, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16.03.2007 r. (sygn. akt III CZP 4/07, OSNC 2008/2/18) zażalenie na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia majątkowego podlega opłacie w wysokości stałej w kwocie 30 zł (art. 19 ust. 3, art. 20 ust. 1 i art. 69 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Nie znajduje zatem uzasadnienia w świetle obowiązujących przepisów wezwanie powódki, zarządzeniem z dnia 2.04.2013 r., do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 3.587 zł. Skoro należna opłata wynosi 30 zł, to różnicę w wysokości 3.557 zł Sąd Okręgowy w Opolu jest zobligowany zwrócić powódce na podstawie art. 80 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji.

bp